

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

26. maj 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 178 - 247 af 23. maj 2005 (ad L 137).

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

EUP j.nr. 400.A.2-10-1
Den 26. maj 2005

Svar på Folketingets Europaudvalgs spørgsmål ad L 137 af 23. maj 2005

Spørgsmål 204:

”Skal svaret på spørgsmål 78 forstås således, at regeringen tolker traktatens forpligtelse til at forbedre den militære kapacitet som en pligt til at udvide de nationale styrker, som kan udsendes til områder udenfor EU? Hvor i forfatningstraktaten - eller i dens forarbejder – kan der findes støtte til den indskrænkende fortolkning af forpligtelsen til at forbedre den militære kapacitet, som regeringen nu i svaret på spørgsmål 78 har introduceret, altså en tolkning, som går ud på, at forpligtelsen ikke vedrører den samlede militære kapacitet men kun den del, som kan anvendes udenfor EU’s eget område? Er det korrekt, at svaret på spørgsmål 78 skal forstås således, at forpligtelsen til at forbedre den militære kapacitet skal forstås som en pligt for medlemslandene til at skabe det nødvendige styrkemæssige grundlag for, at EU globalt kan optræde som en militær stormagt?”

Svar:

I forfatningstraktatens afsnit om de særlige bestemmelser vedrørende den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik forpligter medlemsstaterne sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet. Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik skal sikre EU en operationel kapacitet, der – med brug af de civile og militære midler, som medlemsstaterne stiller til rådighed – kan anvendes uden for EU’s område med henblik på fredsbevarelse, konfliktforebyggelse og styrkelse af den internationale sikkerhed i overensstemmelse med principperne i De Forenede Nationers pagt. Forfatningstraktaten ændrer ikke på den enkelte medlemsstats kompetence til selv at fastlægge omfanget af de militære og civile kapaciteter, som den ønsker at bidrage med. Omfanget af et lands nationale styrker er fortsat et nationalt anliggende.